

uforholdsmæssig store Banfælligheder og Beskøftninger kunne gøres, skal Bureauet lade Anmeldelsen bekendtgøre tre Gange efter hinanden med otte Dages Mellemrum i den til Optagelse af retlige Bekendtgørelser over hele Riget bestemte Tidende. Med Bekendtgørelsen skal følge en Opfordring til alle dem, som maatte formene sig adkomstberettigede til vedkommende Skib, om i Bureauet at fremlægge skriftlig, med Angivelse af Underretterens Bopæl forsynet Indsigelse mod den eller de anmeldte Personers Registrering som ejendomsberettigede til Skibet inden Udløbet af tre Maanedes fra den første Bekendtgørelses Dag, med Tilføjende, at de, som ikke have fremsat Indsigelse inden bemeldte Tidskrift, ville have mistet enhver dem muligvis tidligere tilkommende Afgang til at kunne bestride Anmelderen eller Anmeldernes Ejendomsret.

Hvor Omstændighederne gibe Anledning dertil, bør Bekendtgørelsen tillige jaa vidt muligt ske paa det Sted, hvor Skibet angives at have været registreret eller hjemmehørende.

Hvis ingen Indsigelse er anmeldt inden Fristens Udløb, tilføres Bureauets Erklæring om hele Fremgangsmaaden og Udfaldet Forhandlingsprotokollen, og under Henvisning til denne Erklæring i Forbindelse med Adkomsten, sker da Registreringen efter Udløbet af den anførte Frist.

Hvis derimod skriftlig Indsigelse fremkommer, skal Bureauet opfordre den, som har indgivet samme, til, hvis det ikke alt forinden maatte være sket, at anlægge Søgmaal til Anerkendelse af sin Ret og lade Stævningens Forlyndelse anmelde til Registrering i Bureauet inden Udløbet af 30 Dage fra den Dag, da Opfordringen er bleven meddelt ham, med Tilføjende af, at i modsat Fald Indsigelsen vil have tabt sin Virkning til at hindre Adkomstens Registrering og dermed dens Anmelders endelige Retserhvervelse.

Hvis Anmeldere af Adkomster, som Bureauet har erkendt for fyldestgørende, maatte ønske samme Fremgangsmaade iværksat forinden Adkomsternes Registrering, skal Bureauet paa Forlangende være pligtig til at iværksætte den, og dette sker da med samme Retsvirkning.

Med den her foreslaaede Ordning vil muligvis blive gjort den Indvending, at det dog vilde være underligt, hvis Retten skulde gaa tabt, fordi Anmeldelse om Indsigelse ikke var gjort til Bureauet inden den lovbestemte Fristens Udløb, medens der kanske samtidig var anlagt Søgmaal for at gøre den gældende. Men denne Indvending rammer ikke; thi samme Underlighed vilde kunne tænkes, naar

der anlagdes Søgmaal til Ejendomsdoms Erhvervelse ved Sø- og Handelsretten, og Dommen erhvervedes, fordi indstævnte ikke gav Møde der, medens han samtidig havde anlagt Søgmaal mod Domshaveren ved dennes eget Værneting.

At det paalægges den, der fremsætter Indsigelse mod Registreringen, selv at anlægge Søgmaal mod Anmelderen, er ganske i sin Orden, thi Anmelderen forudsættes at være en med Adkomst forsynet Ejendomsbesidder af Skibet og maa derfor være berettiget til at beholde det, indtil det paa Grund af en anden Persons bedre Ret fradømmes ham.

Naar Kommissionen derhos har ment at kunne fastsætte en almindelig Frist af 30 Dage for Søgmaalets Anlæg, er Grunden den, at selv den fjerne Udlænding, naar han har ladet møde og fremsætte Indsigelse mod Registreringen, ogsaa maa forudsættes at være forberedt paa Søgmaals Anlæg med kort Varjel.

Paa den anden Side kunde man imidlertid ogsaa spørge, om ikke Sagsøgeren for det Tilfælde, at han maatte vinde i Sagen, bør kunne lade Stævningen forlynde for Bureauet i det Djemed, at Dommen som saadan regnes at være erhvervet fra Stævningens Forlyndelse og derfor ogsaa maa respekteres som saadan af alle dem, der efter bemeldte Forlyndelses Tidspunkt maatte have erhvervet eller gjort Rettigheder i Skibet gældende. Dette turde dog være en farlig Regel at opstille som Følge af, at den let kan tillægge temerære Søgmaal en uberettiget Virkning til Skade for Sagsøgeren. For Sagvolderen taler Besiddelsen, og kun den Sagsøger, der er jaa sikker i sin Sag, at han tør paatage sig Ansvar for at gøre Arrest i Skibet, bør derfor kunne afværge, at mellemkommende Overdragelser kunne hindre Dommens Tvangsfuldbyrdelse i Genstanden. Men jaa bør den, der har nøjedes med at anlægge Sag, ikke have den endnu videregaaende Rettighed, at alle, Kreditorer og andre, som efter Stævningens Forlyndelse have erhvervet Rettigheder i Boet, skulde respektere Dommen som saadan, naar den falder. Det vilde være at nyde en stor Fordel med ringe Risiko, og derfor bør den næppe indrømmes uden videre.

Til § 19.

Foran Sp. 3411—12 er alt gjort opmærksom paa Bæsensforskjellen mellem det Tilfælde, som omhandles i denne Paragraf, og det, som er omhandlet i den forrige, ligesom der er gjort opmærksom paa den forskjellige retlige Behandling, som Bæsensforskjellen mellem